

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 419
din 15.12.2010

Dosar nr: 398/2010 conexat cu 29A

Petiția nr: 8459/26.10.2010 conexată cu 8593/28.10.2010

Petent: Inspectoratul de Jandarmi Județean Harghita

Reclamat: C B.

Obiect: acțiuni de propagandă naționalist-șovină pentru instigare la ură rasială și națională

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. Inspectoratul de Jandarmi Județean Harghita, cu sediul în loc. Miercurea Ciuc, str. Marton Aron, nr. 74, județ Harghita

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. C B , cu domiciliul în

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 8459/26.10.2010 conexată cu 8593/28.10.2010, s-a arătat că reclamatul a perturbat mai multe manifestări publice prin acțiuni de propagandă naționalist-șovină pentru instigare la ură rasială și națională.

III. Procedura de citare

3.1 Urmare petiției înregistrate cu nr. 8459/26.10.2010 conexată cu adresa nr. 8593/28.10.2010 prin care Colegiul Director al C.N.C.D. s-a autosesizat, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 8664/01.11.2010 și 8665/01.11.2010, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 23.11.2010, s-a prezentat doar reclamatul. Petentul a depus un punct de vedere la dosar.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

4.1.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 8459/26.10.2010 conexată cu adresa cu nr. 8593/28.10.2010, s-a arătat că în data de 19.10.2010, la meciul de baschet masculin dintre echipele C.S. Perla Harghitei Miercurea Ciuc și C.S. Elba Timișoara, pe timpul intonării Imnului de stat al României, reclamatul a afișat un banner în culorile portocaliu și negru, cu inscripția „SZEKELYFOLD NEM ROMÂNIA (ȚINUTUL SECUIESC NU ESTE ROMÂNIA)”. Totodată, se susține că acest aspect a fost postat și pe blogul personal al lui C. B., pe site-ul: <http://c.blogspot.com/>.

4.1.2. Având în vedere cele mai sus menționate, petentul consideră că acestea sunt elemente cu caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, precum și comportamente care au ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare ostile sau ofensatoare, îndreptată împotriva celorlalți spectatori aflați în Sala Sporturilor la ora jocului. Astfel, se susține faptul că aceste aspecte pot deveni un precedent periculos pentru climatul de ordine și siguranță publică pe timpul manifestațiilor sportive sau de orice altă natură, ținând cont și de frecvența repetată în timp a unor astfel de fapte din partea persoanei reclamate.

4.1.3. De asemenea, se reclamă faptul că la data de 06.04.2010, C. B., însoțit de încă două persoane au amplasat, în fața supermarketului Kaufland din Miercurea Ciuc, o pancardă pe care era scris, în limba maghiară, „Rușine să-ți fie, iar ai cumpărat de la evrei” („Szegyelld magad, mar megint zsidonal vasaroltal!”), lângă care s-au și fotografiat. Afișul postat pe pancartă de cei trei tineri era identic celui care a fost folosit în Ungaria, în anul 1944, împotriva evreilor.

Se menționează faptul că Parchetul de pe lângă Tribunalul Harghita a început urmărirea penală împotriva numitului C. B. și a celorlalte două persoane, pentru comiterea infracțiunilor de instigare la discriminare și constituirea unei organizații cu caracter fascist, rasist sau xenofob și că în rezoluția de începere a urmăririi penale împotriva celor trei tineri se mai precizează că „sunt indicii temeinice privind comiterea infracțiunilor de instigare la discriminare și constituirea unei organizații cu caracter fascist, rasist sau xenofob”.

4.1.4. Totodată, se sesizează faptul că în perioada 21.07 - 25.07.2010, în localitatea Tușnad Băi a avut loc Universitatea de Vară și Tabăra Studențească „Tusvanyos” - ediția XXI - a, la care au participat demnitari români și străini, profesori, istorici, sociologi, ziariști, inclusiv președintele României, domnul Traian Băsescu și că în data de 24.07.2010, după începerea dezbaterii, domnul C. B., îmbrăcat într-un tricou alb imprimat cu harta României, fără Transilvania și Banat, a afișat o pancartă cu textul „Dl. Băsescu, pașaportul vă rog!”.

4.1.5. Petenții susțin de asemenea, că în data de 30.07.2009, în timpul unui marș de protest organizat de mai multe asociații ale cetățenilor romi din România (Asociația Romilor Amare Rromentza, Asociația Roma Access, Asociația Șanse Egale, Romani Criss) în Miercurea Ciuc, în momentul în care coloana de protestatari se afla pe Bulevardul Timișoarei, în Piața Majlath Gustav, 6 persoane cu cagule și baticuri cu însemnele arpadiene și-au făcut apariția la circa 20 de metri de coloană, afișând mesaje rasiste la adresa romilor iar pe la portavoce era difuzată o melodie țigănească. Pe cele 4 pancarde (cartoane format A3) se distingea următorul text : „Cum se numește micul vânzător minoritar de la tarabă - țigan împruțit”(traducere aproximativă). În adresă se susține că în urma măsurii de legitimare s-a dovedit că una dintre cele 6 persoane se numea C. B.

Sușinerile domnului C B

4.2.1. Prin adresa cu nr. 9086/11.11.2010, reclamatul a susținut că la data de 19.10.2010, la meciul de baschet masculin dintre echipele C.S Perla Harghitei Miercurea Ciuc și C.S. Elba Timișoara, pe timpul intonării Imnului de stat al României a afișat un banner în culorile roșu și negru, cu inscripția "SZEKELYFOLD NEM ROMÂNIA!" (în traducere "Țara Secuiască nu este România!"). Reclamatul susține că bannerul în cauză reprezintă o reproducție a unei mărci care la data de 12.03.2009 s-a depus spre înregistrare la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, de către C

e cale națională și anume: "marcă individuală, combinată, cu element figurativ, constând dintr-un pătrat având jumătatea de sus colorată în roșu și inscripționată în alb cu trei cuvinte în limba maghiară, "Szekelyfold nem România!" - în traducerea solicitantului „Pământul Secuiesc nu este România!", iar jumătatea inferioară colorată în negru, inscripționată cu semne aparținând unui alfabet vechi, neprecizat, pentru următoare clase de produse: Clasa 16, clasa 25, clasa 35."

4.2.2. Reclamatul precizează că pe baza Deciziei de respingere a mărcii individuale, combinate XXX, nr. dep. M 2009 01916, nr. 022958/02.07.2009, eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, stă ideea că "A susține că Szekelyfold (indirect județele Mureș, Harghita și Covasna) nu fac parte din teritoriul României, reprezintă intenția de a sugera că aceste unități teritoriale sunt teritorii autonome, putând conduce la ideea de separatism teritorial, fapt ce contravine prevederilor art. 1. alin. 1 din constituția României. ", în acest sens subliniindu-se faptul că textul în cauză face referire la unități teritoriale existente, delimitate (județele Mureș, Harghita și Covasna) respectiv teritorii neexistente, nedelimitate, fictive din punct de vedere juridic (Szekelyfold), și nu referire la apartenența la vreo anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau o categorie defavorizată ori la convingeri, sexul sau orientarea sexuală a celorlalți spectatori aflați în Sala Sporturilor la ora de joc. De altfel, la Decizia de respingere a mărcii individuale, combinate XXX, nr. dep. M 2009 01916, nr. 022958/02.07.2009, eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci a fost formulat apel la Tribunalul București. Reclamatul susține că la data prezentă nu există o hotărâre judecătorească irevocabilă prin care să se fi refuzat înregistrarea mărcii individuale în cauză, reprezentat și în arena de baschet și că în acest sens marca individuală în cauză este liber de a fi folosită, ca și celelalte mărci.

4.2.3. Reclamatul precizează că în data de 24.07.2010, în tabăra de vară Tusványos din localitatea Tușnad Băi, a fost îmbrăcat în tricou alb imprimat cu harta României, într-adevăr fără Transilvania și Banat, din 1914, înainte de încheierea Tratatului de la Trianon, hartă conformă cu realitatea istorică și politică din 1914, sub care scria "România, te iubesc așa", respectiv data de 1914.

Totodată, reclamatul susține că pancarda cu textul, "DI. Băsescu, pașaportul vă rog!", nu face nicio referire la apartenența la vreo anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau o categorie defavorizată ori la convingeri, sexul sau orientarea sexuală a dlui Traian Băsescu, ci la un act de identificare legală a dânsului, luând în considerare că dl. Băsescu este înalt funcționar public.

4.2.4. În ceea ce privește capătul de cerere referitor la pancarda afișată în timpul marșului din data de 30.07.2009, reclamatul susține că traducerea exactă este "Cum se cheamă vânzătorul de legume minoritar? Țiganul cu ridichi", precizând că traducerea oferită în sesizare este una de rea credință, efectuată fără calificare și competența necesară.

Totodată, reclamatul susține că în Rezoluția din 20.10.2009 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita în dosarul nr. 471/P/2009 privind neînceperea urmăririi penale pentru comiterea infracțiunii de instigare la discriminare, în urma faptei descrise și la pct. 4 din sesizarea depusă de către Inspectoratul de Jandarmi Județean Harghita se reproduce

traducerea exactă a textului în cauză expus în maghiară, și anume "Cum se cheamă vânzătorul de legume minoritar? Țiganul cu ridichi", respectiv, prin formulările "text care poate fi tradus în ultima parte ca și "Țigan jegos" și "simpla înscriere a unor cuvinte cu caracter eventual jignitor" s-a precizat faptul că nu s-a dovedit caracterul jignitor al textului.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director reține că obiectul petiției vizează mai multe acțiuni de propagandă naționalist-șovină pentru instigare la ură rasială și națională, manifestate de reclamat în public.

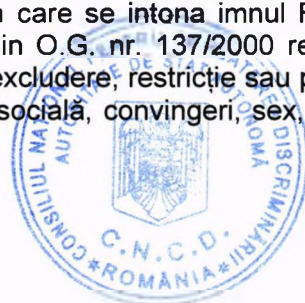
5.2. În drept, în ceea ce privește dreptul la libertatea de exprimare care urmează a fi analizat în continuare, Colegiul Director reține că acesta este garantat în Constituția României, art. 30 alin. (1) și (6): „(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile” coroborat cu alin. 6 al aceluiași articol care prevede în mod expres că „(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”

5.3. În același sens, trebuie subliniat faptul că Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice - ratificat de România la 9.XII.1974 – prevede în art. 19 paragraful 3, că “exercitarea drepturilor prevăzute la paragraful 2 al prezentului articol (dreptul la libertatea de exprimare) comportă îndatoriri și răspunderi speciale. În consecință, ea poate fi supusă anumitor limitări care trebuie însă stabilite în mod expres prin lege și care sunt necesare: a) respectării drepturilor sau reputației altora; b) apărării securității naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”. Astfel, dreptul la liberă exprimare nu este un drept absolut și că exercitarea lui trebuie realizată în anumite condiții, de altfel stabilite în considerarea și pentru protejarea demnității persoanei.

5.4. În cadrul sistemului instituțional regional de protecție a drepturilor omului, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” însă precizează în mod expres limitele acestui drept în aliniatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.”

5.5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că “libertatea de exprimare, garantată de art. 10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale”. Subiect al paragrafului 2 al articolului 10, libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență (de opinia publică) ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.” (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

5.6. Astfel, raportat la primul capăt de cerere referitor la afișarea unei pancarde de către reclamat cu textul „SZEKELYFOLD NEM ROMÂNIA (ȚINUTUL SECUIESC NU ESTE ROMÂNIA)”, în timpul unui meci de baschet, în momentul în care se intona imnul României, Colegiul Director reține incidența prevederilor art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată care definește conceptul de discriminare ca “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare

sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice” și a art. 2 alin.5 “Constituie hărțuire orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Hărțuirea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

5.7. Totodată, având în vedere faptul că reclamatul a afișat pancarda în timpul unui meci de baschet, în public, Colegiul Director constată că sunt îndeplinite condițiile art. 15 al O.G. nr. 137/2000, republicată, care garantează dreptul la demnitate personală și care stabilește: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității sau crearea unei atmosfere intimidante, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acesteia/acestui la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau categorie defavorizată, ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia/acesteia”. În acest sens, Colegiul Director consideră justificată măsura aplicării sancțiunii unei amenzi contravenționale, întrucât efectul creat nu este unul restrâns, ci se răsfrânge asupra unei întregi comunități de oameni.

5.8. În ceea ce privește afișul postat de reclamat în data de 06.04.2010, în fața supermarketului Kaufland din Miercurea Ciuc, cu textul „Rușine să-ți fie, iar ai cumpărat de la evrei” („Szegyetld magad, mar megint zsidonal vasarolta!”), Colegiul Director constată că sunt depășite limitele libertății de exprimare, care izvorăsc printre altele și din necesitatea de a păstra pacea și de a apăra drepturile morale ale grupurilor care istoric au suferit discriminări. Aceste limitări sunt legitimate de o formă de luptă împotriva oricărei tentative de a restaura o ideologie totalitară și de eforturile pentru eliminarea discriminării rasiale și a negaționalismului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a precizat că anumite scrieri ar putea merge împotriva valorilor fundamentale ale Convenției, astfel cum menționează Preambulul acesteia, respectiv pacea și justiția. „Această argumentare este reluată de Curte în cauza Garaudy (Garaudy c. Franța, CEDO 24 martie 2003), considerând că cartea litigioasă are un pregnant caracter negaționist și că, prin urmare, nu respectă aceste valori fundamentale”. Judecătorii de la Strasbourg au considerat că reclamantul încearcă să deturneze art. 10 de la vocația sa utilizând dreptul său la libertatea de exprimare în scopuri contrare Convenției, care ar putea contribui la distrugerea drepturilor și libertăților garantate de Convenție iar în acest caz reclamatul nu se poate prevala de dispozițiile art. 10 din Convenție (Jean-François, RENUCII, Tratat de drept european al omului, Ed. Hamangiu, București 2009, pag. 173-174). „Libertatea e semnul de noblete al omului, dar, ca orice noblete, ea implică responsabilități. Exercițiul libertății fără sentimentul responsabilității, înseamnă condamnarea ei” (Aznavorian, Hurmuz, Excelența legii, Ed. Semne 2007, pag. 68).

5.9. Astfel, Colegiul apreciază că în speța de față, din considerentele mai sus formulate, s-a încălcat în mod nejustificat limita libertății de exprimare și se impune intervenția statului prin constatarea caracterului discriminatoriu al acțiunii de postare a pancardei cu mesajul menționat

mai sus, mesaj identic cu cel folosit în anul 1944 împotriva evreilor, în vederea atragerii atenției asupra impactului pe care îl poate avea asupra opiniei publice.

5.10. În acest sens, se precizează că scopul legitim urmărit prin această ingerință a statului în libertatea de exprimare este protecția demnității umane și a drepturilor morale ale cetățenilor aparținând minorității evreiești din România, grup minoritar care istoric a suferit discriminări. Cetățenii români aparținând acestei minorități fac parte din categoriile defavorizate datorită faptului că se află pe o poziție de inegalitate în raport cu majoritatea cetățenilor datorită diferențelor identitare față de majoritate, respectiv se confruntă cu un comportament de respingere și marginalizare.

5.11. Colegiul consideră că măsura este necesară într-o societate democratică în care demnitatea umană este garantată și că măsura este proporțională cu scopul urmărit, astfel condamnarea publică a unor astfel de acțiuni cu caracter rasist prin aplicarea unui avertisment constituie o aplicare justă a echilibrului dintre cele două drepturi fundamentale: dreptul la demnitate și libertatea de exprimare.

5.12. În drept, în ceea ce privește acest capăt de cerere, sunt incidente art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale; art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003; art. 2 alin. (1), art. 2 alin. (5) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

5.13. În ceea ce privește pancarda cu textul "DI. Băsescu, pașaportul vă rog!", afișată de reclamat în data de 24.07.2010, cu ocazia Universității de Vară și Tabără Studențească "Tusványos", Colegiul Director constată că nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, sub aspectul art. 2 alin. 1 și al art. 15, referitor la dreptul la demnitate, din O.G. 137/2000, republicată, considerând că textul respectiv nu a avut rolul de a instiga la ură rasială sau națională, ci mai degrabă pe cel al unei glume.

5.14. Referitor la ultimul capăt de cerere în care se sesiza afișarea de mesaje rasiste la adresa romilor cu textul: „Cum se numește micul vânzător minoritar de la tarabă - țigan împruțit” (traducere aproximativă), cu ocazia unui marș de protest organizat de mai multe asociații care apără drepturile romilor în România, în data de 30.07.2009, Colegiul Director constată că plângerea este tardiv introdusă, în conformitate cu art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Astfel, în raport cu data formulării plângerii, respectiv 26.10.2010, și faptul că acțiunea sesizată a fost săvârșită în data de 30.07.2009, Colegiul Director admite excepția tardivității introducerii plângerii la C.N.C.D.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea faptei de discriminare în conformitate cu art. 2 alin.1 și 5 și art. 15 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, în ceea ce privește afișarea unei pancarde cu textul „SZEKELYFOLD NEM ROMÂNIA (ȚINUTUL SECUIESC NU ESTE ROMÂNIA)”, de către reclamat, în public, în timpul unui meci de baschet;

2. Aplicarea amenzii contravenționale pentru reclamatul C B în ceea ce privește fapta de mai sus, în valoare de 600 RON, conform art. 26 al O.G. 137/2000, republicată;

3. Constatarea faptei de discriminare în conformitate cu art. 2 alin.1 și 5 și art. 15 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, în ceea ce privește amplasarea în fața supermarketului Kaufland din Miercurea Ciuc, a unei pancarde cu textul „Rușine să-ți fie, iar ai cumpărat de la evrei” („Szegyelld magad, mar megint zsidonal vasaroltal!”);

4. Sancționarea cu avertisment a reclamatului C B în ceea ce privește fapta de mai sus;

5. În ceea ce privește afișarea pancardei cu textul “DI. Bănescu, pașaportul vă rog!”, nu se constată îndeplinirea condițiilor pentru existența unei fapte de discriminare în conformitate art. 2 alin. 1 și al art. 15 din O.G. 137/2000;

6. Admiterea excepției de tardivitate invocată de Colegiul Director cu privire la afișarea de mesaje rasiste la adresa romilor cu textul: „Cum se numește micul vânzător minoritar de la tarabă - țigan împruțit” (traducere aproximativă), fapte petrecute în data de 30.07.2009, în baza art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

7. O copie a hotărârii se va transmite părților;

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la comunicare, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

VIII. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

La Primăria Municipiului Miercurea Ciuc, conform Ordonanței nr. 2 din 12 iulie 2001, privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu (specificarea numărului de dosar) în termen de 15 zile din momentul în care se constituie de drept titlu executoriu, conform art. 20 alin. 10 al O.G nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

HALLER Istvan – Membru

POP Ioana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

VLAȘ Claudia - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

